

Skrytá pýcha svätca (Popolcová streda C)

Napísal Balek Robert
Nedeľa, 21. Február 2010 12:24

Skrytá pýcha svätca je omnoho nebezpečnejšia a zákernejšia než verejný hriech veľkého hriešnika.

Poznáte ľudí, ktorí sú skoro dokonalí, a predsa vám na nich niečo nevoní? Je to akýsi ich pohľad zhora na všetkých okolo, postoj, ktorým hovoria: „Ach, vy ste tak nedokonalí a nemotorní ľudia, ktorí majú pred sebou ešte dlhúúú cestu, kým prídu tam, kde som teraz ja. Nuž ale snažte sa snažte, veď vám to len prospieje...“ Svojím správaním dávajú iným okolo na javo: „Ja, zdravý, čistý, dobrý človek prichádzam k tebe, chorému naskrz nečistému a skazenému stvoreniu, ktoré teraz blahosklonne uzdravím, samozrejme tak, aby to videli aj iní a prípadne mi zatlieskali...“

Je to postoj veľkého záchrancu, ktorý vás, chudákov a hriešnikov prišiel zachrániť z blata a špiny, v ktorej sa váľate, lebo keby on teraz neprišiel a nezmiloval sa nad vami, doteraz by ste sa v tej špiny váľali... V mnohom majú takíto ľudia pravdu – áno, sme hriešni, chorí, nečistí a často veľmi skazení. No dajme si ruku na srdce, kto z nás by pokojne bez pocitu poníženia prijal od takýchto ľudí pomoc? Mnohí z nás by ich poslali kade ľahšie, čím by sa samozrejme ešte viac potvrdil pohľad takýchto "svätcov" na nás ako na chudákov, ktorí im ich pomoc tak nevďačne odmietli. Hriech, ktorý títo "svätci" v sebe nosia, je veľmi nebezpečný pre nich samých. Verejný hriech veľkého hriešnika má jednu výhodu oproti skrytému - bije do očí

Skrytá pýcha svätca (Popolcová streda C)

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 21 Február 2010 12:24

všetkým okolo a tí dajú dostatočne silno pocítiť danému hriešnikovi, že to, čo robí, je zlé. Ak to hriešnik dokáže, obráti sa a zmení vďaka očividnosti svojho hriechu. Pokiaľ ale svoj hriech niektorí ľudia nevidia, pretože je skrytý, nemajú dôvod sa obracať, veď si o sebe myslia, že sú už "skorosvätcí". A keď si dokonca aj tí druhí o nich myslia to isté, je s nimi koniec. Tento hriech sa podobá rakovine - najzákernejšej chorobe, ktorá potichu rozožerie celé vnútro človeka a objaví sa v plnej kráse až vtedy, keď je už príliš neskoro.

Ak sa nám totiž podarí bojovať celý život a vybojovať víťazstvá nad všetkými nerestami a nedostatkami, ktoré v sebe nosíme, posledným súperom, ktorý nás môže veľmi ľahko skoliť a doslova rozožrať všetko, čo sme doposiaľ vybojovali, je **pýcha**. Ak sme totiž diablove počas našich bojov vytrhli z rúk všetky jeho tromfy a zbrane, nakoniec mu zostane kráľovská zbraň, ktorá skolila aj tých najčnostnejších a najsvätejších ľudí... A nielen ľudí ale dokonca aj samotných anjelov. Sám Lucifer bol totiž kedysi dávno najčistejším, najsvetlejším a najdokonalejším anjelom spomedzi všetkých. Do svojej svätosti a krásy sa však zahľadel až príliš na to, aby si udržal pokorné vedomie toho, že to všetko má ako dar od Boha a nič z toho mu nepatrí. V pýche sa vzoprel Bohu a povedal: „Nebudem slúžiť!“ A jedným šmahom zničil celú svoju krásu, čistotu, svätosť a dokonalosť, ktorú v sebe mal a uvrhol sám seba naveky do samoväzenia pýchy, z ktorej východ je možný iba cez pokorné uznanie svojej hriešnosti. A toto sa žiaľ diablove nikdy nepodarí, pretože pýcha kričí na všetkých okolo, že urobili chybu a nikdy si neprizná tú svoju. Preto je tento jeho pád zároveň jeho najsilnejšou zbraňou, ktorou pokúša predovšetkým tých najsvätejších. Koľkým z nás už prebehli v rôznych situáciách hlavou tieto myšlienky: „Aha, aký som dobrý a koľko dobra som teraz urobil a tí druhí? Tí ani zďaleka nie sú tak dobrí ako ja. Ja som v tom lepší, ba čo – najlepší. O tom niet pochyb. Nemajú vôbec šancu dobehnúť ma v tejto čnosti...“ Je to presne to, čo skolilo Lucifera a preto vie, že to funguje. Aj ten najčnostnejší človek môže byť totiž v srdci pyšný práve na svoje čnosti. Nenechajme sa teda oklamať a podviešť. Boj s pýchou je totiž celoživotná záležitosť. Ba čo viac, niektorí svätci hovoria, že boj s pýchou končí až 5 minút po smrti.

Presne na toto nebezpečenstvo skrytej pýchy svätého človeka nás Ježiš dnes upozorňuje v evanjeliu – farizeji, modliaci sa na rohoch ulíc, vykrúcajúci si hlavy posypané popolom, aby všetci ľudia videli, že sa postia a modlia. Varuje nás pred takýmto postojom srdca, ktorý môže zničiť všetko, čo sme doposiaľ krvopotne vybojovali na poli čností. Vie, až kam to môže dôjsť. Preto navrhuje svojim nasledovníkom zaručene fungujúce protiopatrenia – vojdí do svojej komôrky a tam sa modli, lebo Boh Otec ťa bude vidieť a hlavný je predsa on a nie tí všetci okolo. Umy si tvár a usmej sa, nebuď zamračený ako na pohrebe, aby nie ľudia ale Boh Otec videl, že sa postíš, aby si dostal odmenu od Neho nie od ľudí, pretože tá Jeho odmena je narozdiel od tej ľudskej večná. Ale keď my tak milujeme, keď nám ľudia tleskajú a hovoria o nás v dobrom, keď nám skryto a ešte lepšie otvorene závidia našu dobrotu. Ťažko sa zrieka tejto vonkajšej odmeny. Veď tá večná je tak ďaleko...

Skrytá pýcha svätca (Popolcová streda C)

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 21 Február 2010 12:24

Rozhodnutie je každodenne ponechané na nás. Ježiš však upozorňuje už vopred na dôsledky takéhoto pyšného postoja túžiaceho iba po vonkajšom uznaní. Takíto ľudia už dostali svoju odmenu a už nemôžu očakávať odmenu nebeskú. A mohli vykonať aj tie najväčšie skutky, za ktoré ich všetci chvália, predsa pred Bohom už tieto skutky nemajú ani najmenšiu cenu.

Osobitne v čase Veľkého pôstu nás Pán vyzýva, aby sme sa kajali a verili Evanjeliu... Mnohí si dávajú akési pôstne predsavzatia a nedarí sa im – každý rok ich porušia a každý rok si ich dávajú znova a znova. Aký pôst však skutočne zmení moje srdce zvnútra? Aký pôst ma skutočne očistí od neduhov a nedokonalostí, ktoré v sebe cítim? A hlavne, aký pôst vo mne nezbudí pýchu, ktorá by celú moju snahu mohla zničiť?

Navrhujem ti pár príkladov takéhoto skrytého pôstu, ktoré ti môžu pomôcť chrániť sa pred pýchou a postupne vycvičiť srdce na silné odvážne a pokorné.

Pôst, ktorý chceme praktizovať, musí byť určitým spôsobom skrytý, a musí meniť naše zaužívané nesprávne postoje k veciam a k ľuďom okolo nás. Preto sa skús dnes zamyslieť nad tým, ktorú vec zo svojich obľúbených máš najradšej a nedokázal by si sa jej len tak ľahko zriecť a darovať ju inému človekovi. Ak aj áno, tak s veľkými upozornením, ako sa s ňou má zaobchádzať, čo všetko s ňou môže a čo nemôže dotýčný robiť a hlavne s podotknutím, že tá vec je to najcennejšie, čo máte, že bolo veľmi ťažké sa toho zriecť, tak aby si to daný človek aj patrične vážil... Presne túto vec zabaľ do malej či väčšej krabičky a v škole alebo na inom mieste len tak vlož svojmu kamarátovi alebo spolužiakovi do jeho ruksaku alebo tašky tak, aby ňu nikto nevidel, s nápisom: „To je pre teba. Prosím, darcu nehľadaj. Chce byť skrytý.“ A mohla by to byť aj taška či vetrovka celkom neznámeho náhodného človeka v spoločnej šatni. Ak je ťažké vybrať svoju najcennejšiu vec, začni od tak cennej veci, pri ktorej by si takýto spôsob darovania zvládol.

Alebo porozmýšľaj, s akým človekom by si svoj drahocenný čas uuuurčite nestrávil a vyber si deň, v ktorom by si tohto človeka buď pozval na koláč a čaj do reštaurácie alebo domov, alebo na podujatie, ktoré sa mu bude určite páčiť – môže to byť jazda na koni, plaváreň, kino, divadlo, opera, futbal, korčuľovanie, sánkovanie... Jednoducho čokoľvek, čo vieš, že ten človek má rád. K tomu je ale potrebné dopredu sa poinformovať o tom, čo má rád, len nie okato. Možno cez iných, možno v takom neformálnom rozhovore s ním kdesi na ulici alebo cez prestávku v škole. Samozrejme netreba podotýkať, že tvoja unudená tvár, ktorá hovorí: „Kedy sa to už skončí?“, nepridá na skrytosti tvojho pôstu – dotýčný bude veľmi dobre vedieť, že je to pre teba dostatočne nepríjemné s ním tráviť čas – potom to radšej nerob a vyber si zo začiatku takého človeka, pri ktorom by si sa zvládol aj skutočne odviazať a mať oň skutočný prirodzený záujem – nájsť v ňom niečo krásne, čo do neho vložil Boh. Možno to bude začiatok jedného z tvojich

Skrytá pýcha svätca (Popolcová streda C)

Napísal Balek Robert

Nedeľa, 21 Február 2010 12:24

silných a pevných priateľstiev na celý život. :-)

Možno by stálo za to aj porozmýšľať, ktorú činnosť doma najviac neznášaš – upratovanie, varenie, žehlenie, vysypanie koša, pomoc otcovi v dielni, pohrať sa s malým bratom či sestrou, posedieť chvíľu s babkou a porozprávať sa s ňou... Vyber si jednu konkrétnu činnosť a skús ju robiť každý deň tak, aby to nikto nezbadal, prípadne aby malý brat či babka vôbec nezbadali, že to pre teba nie je práve najpríjemnejšia činnosť dňa...

A možno manželke, ktorej si už dávno nepovedal, že ju máš rád, to povedať znovu a znovu a vymyslieť pri tom aj niečo krátke a romantické – spoločná večera doma alebo v reštaurácii, spoločná prechádzka, spoločný jednodňový výlet a v rámci toho jej urobiť znovu svoje originálne vyznanie lásky a možno aj s nejakým tým kvetom v ruke... :o)

Možno si svojim deťom nevenoval čas, pretože na nich dennodenne drieš. Skús cez pôst oželiť tých pár euro každý týždeň a prísť skôr z roboty a naplánovať spoločný výlet, futbal, hry, rozhovor – čokoľvek, len aby si bol konečne len ty a tvoj syn, len ty a tvoja dcéra – možno aj s každým osobitne – áno, bude to ťažké, možno spočiatku nebudeš vedieť, čo sa spýtať, ale čím skôr začneš, tým skôr prídeš na to, čo tvoje dieťa skutočne baví a zaujíma, tým skôr ono v srdci pochopí, že ho máš naozaj rád. Takto ho možno ochrániš pred budúcim sebazničením v alkohole a drogách.

Môže to byť najchutnejší cukrík, najväčší kus koláču, najkrajšie jablko, najväčší rezeň na stole, ktorý si nezoberieš ako prvý, ale zoberieš s tanierom, či košíkom alebo táckou a to najlepšie na nich ponúkneš susedovi sediacemu vedľa teba s tým, že práve tento kus je najlepší a ty si už jeden mal – samozrejme potom, čo si vyberieš a aj zješ ten najmenší kus koláča, rezeň, najškaredšie jablko či najmenej chutný cukrík, aby si zbytočne neklamal... Samozrejme, že nikto nemôže z tvojho pohľadu zistiť, ako ti je veľmi ľúto, že práve ten najlepší kus si zoberie niekto iný...

Nuž možností skrytého pôstu je naozaj veľmi veľa. Výber je len a len na tebe a na tvojej fantázii. Rozhodni sa správne – takto praktizovaný skrytý pôst ťa však určite ochráni pred pýchou, ktorá by to všetko spolu s tebou zničila a naučí ťa nežiť len pre seba, nečakať za vykonané dobro ovácie a chvály a odmenu za svoj odvážny skutok si ponechať na večnosť.